

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.**, spol. s r.o., S., T., IČO: X., proti žalovanému: **I.**, s.r.o., D., B., IČO: X., zast. Mgr. J.M., advokátom, Advokátska kancelária, B., R., B., **o zaplataenie 1.576,25 eur (47.486,- Sk)**, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. októbra 2007 č.k. 5 Cob 70/2007-184, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie o d m i e t a .

Žalobcovi trovy dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislave II rozsudkom zo dňa 12. apríla 2007 č.k. 42Cb/54/2005-154 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 47.486,- Sk s 15% úrokom z omeškania ročne od 17. júla 2004 do zaplataenia a žalobcovi trovy konania 50.175,30 Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 47.486,- Sk s prísl. titulom nároku zo zmluvy o dielo uzavretej medzi účastníkmi.

Žalovaný nárok neuznal a namietal kvalitu dodaného tovaru, ktorý u žalobcu reklamoval.

Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočutím žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, výsluchom svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a po takto vykonanom dokazovaní ustálil skutkový stav

nasledovným spôsobom. Žalovaný si na základe objednávky zo dňa 02. 06. 2004 objednal u žalobcu dodávku oceľových roštov bielej povrchovej úpravy, s rozmermi 595x595x30 mm, rozmermi oka 30x30mm, hrúbky plechu 2 mm, počet kusov 48, s termínom dodania 14. 06. 2004 a cenou 548,- Sk bez DPH za kus. Na základe telefonickej objednávky žalovaného dňa 28. 06. 2004 bolo objednaných ďalších 10 ks roštov. Podľa výpovede konateľky žalobcu bol dňa 12. 06. 2004 po vyrobení prvých 48 ks roštov vyzvaný žalovaný, aby si prišiel rošty pozrieť, nakoľko žalobcovi sa nevidela farba roštov. Zo strany žalovaného prišli urobiť ohliadku Ing. N. a pán K.. Až pri tejto ohliadke žalovaný uviedol žalobcovi, na čo majú byť rošty použité, a to na stropné použitie. Žalobca upozornil žalovaného, že rošty sú ťažké na stropné použitie, rošty sa skôr používajú ako podlahové a nie podhl'adové, čiže stropné. Pôvodne vyrobené rošty zostali u žalobcu a žalobca prostredníctvom svojho subdodávateľa vyrobil nové rošty v počte 48 ks na vlastné náklady. So žalovaným sa dohodli na inej povrchovej úprave, a to komaxitovaním, čo znamená vypaľovaním v peci, pri ktorom má farba lepší lesk a dlhšiu výdrž. Dňa 29. 06. 2004 bolo vyrobených ďalších 10 ks roštov a dňa 30. 06. 2004 bol žalovaný vyzvaný, že si môže prísť rošty vyzdvihnúť.

Žalovaný si prišiel rošty vyzdvihnúť dňa 02. 07. 2004 prostredníctvom svojho dopravcu, ktorý podpísal prevzatie 58 ks roštov na dodacom liste. Následne bola dňa 02. 07. 2004 žalobcom vystavená faktúra na sumu 47.486,- Sk s dátumom splatnosti 16. 07. 2004. Rošty boli uložené na paletách, každý zvlášť zabalený, medzi jedným a druhým roštom bol tvrdý kartónový papier, aby sa rošty spolu nedotýkali, celé boli spáskované oceľovou páskou, aby nedošlo k posunu pri preprave.

Dňa 12. 07. 2004 zaslal žalovaný žalobcovi storno objednávky na 52 ks oceľových roštov, z dôvodu ich farebnej nestálosti, nevyhovujúcej hmotnosti roštu a neskorého termínu dodania a dňa 07. 07. 2004 vrátil rošty späť žalobcovi do sídla žalobcu. Rošty boli vrátené poškodené, rozpáskované, bola z nich poobíjaná farba. Žalovaný storno objednávkou zo dňa 12. 07. 2004 odstúpil od zmluvy o dielo, dielo u žalobcu nereklamoval, a ani nežiadal zľavu z ceny. Týmto považoval zmluvný vzťah za ukončený, nakoľko závady boli na tovare neodstrániteľné. Na stretnutí so žalobcom dňa 12. 04. 2005 sa konateľ žalovaného vyjadril, že poškodenie farebnosti roštov mohlo nastať aj na stavbe, alebo vinou prepravy a navrhol žalobcovi úhradu 30% ceny dodávky roštov, ako mimosúdne vyrovnanie. Čo sa týka

písomnej dohody ohľadne hmotnosti roštov, táto bola dohodnutá len ústne medzi účastníkmi konania. Súd vypočul i svedkov.

Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená platná zmluva o dielo. Žalobca objednané dielo riadne vykonal, dielo odovzdal prepravcovi, ktorý podpísal prevzatie diela t.j. 58 ks oceľových roštov na dodacom liste. Medzi účastníkmi konania nebolo písomne dojednané odstúpenie od zmluvy, preto súd vychádzal z ustanovení Obchodného zákonníka. Súd posúdil storno objednávku žalovaného zo dňa 12. 07. 2004, ako písomné odstúpenie od zmluvy z dôvodov uvedených v storno objednávke. V konaní nebolo preukázané, že by poškodenie roštov zaviniť žalobca (napríklad aj farebnú nestálosť), ktorý dielo riadne zabalil a pripravil na prevoz na stavbu. Ako ďalší dôvod odstúpenia od zmluvy uviedol žalovaný nevyhovujúcu hmotnosť roštu. Medzi účastníkmi konania však hmotnosť roštov nebola dojednaná. Nevyplýva to ani z objednávky žalovaného zo dňa 02. 06. 2004. Ústna dohoda o hmotnosti roštov nebola v konaní preukázaná, nepotvrdila ju ani svedkyňa D.. Ako ďalší a posledný dôvod odstúpenia od zmluvy uviedol žalovaný neskorý termín dodania. Žalovaný však rošty dňa 02. 07. 2004 prevzal, sám konateľ žalovaného uviedol, že stavba, kam mali byť rošty dodané, odsúhlasila ich dodanie, čo potvrdil aj svedok O.. Žalovaný ako objednávateľ dielo prevzal. Nevyužil právo odstúpiť od zmluvy, z dôvodu omeškania podľa § 345 ods. 1 Obch. zák. Ani pri jednom z troch dôvodov, na základe ktorých odstúpil žalovaný od zmluvy, sa nejedná o podstatné porušenie zmluvnej povinnosti, preto podľa názoru súdu, je toto odstúpenie od zmluvy neplatné. Zmluvný vzťah bol medzi účastníkmi ukončený riadnym splnením záväzku zo strany žalobcu a jeho odovzdaním. Žalovaný dielo nereklamoval ani písomne, ani ústne, nežiadal odstrániť vady diela, nepožiadaval ani o zľavu z ceny diela, za dielo však nezaplatil.

Žalovaný v konaní tvrdil, že nebolo z jeho strany doobjednaných ďalších 10 ks roštov. Podľa dodacieho listu však žalobca dodal 58 ks roštov, preto i keď v konaní nebolo preukázané ďalšie doobjednanie 10 ks roštov, súd vychádzal z dodacieho listu, koľko kusov bolo skutočne dodaných. V konaní bolo preukázané, že žalobca dielo riadne vykonal, žalovaný dielo prevzal, toto nereklamoval, neplatne odstúpil od zmluvy, cenu diela však neuhradil. Podľa názoru súdu s poukazom na ustanovenie § 548 ods. 1 veta druhá Obch. zák., vznikol žalobcovi nárok na cenu vykonaním diela. Žalobca riadne vystavil faktúru

za vykonané dielo. Žalovaný však nespĺnil svoju zmluvnú povinnosť, zaplatiť cenu diela, v dôsledku čoho sa dostal s jej úhradou do omeškania a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie ceny diela, spolu s príslušenstvom, t.j. úrokom z omeškania.

S poukazom na uvedené skutočnosti a s poukazom na znenie v rozsudku citovaných zákonných ustanovení, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, t.j. určil povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 47.486,-- Sk spolu s príslušenstvom, t.j. úrokom z omeškania.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Trovy konania v sume 50.175,– Sk, pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 2.374,– Sk a z trov právneho zastúpenia vo výške 47.801,30 Sk vrátane 19% DPH, za 11 úkonov právnej pomoci vrátane cestovného.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní vo veci dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie, vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovaného, žalobca nespĺnil svoju povinnosť riadne a včas dielo vykonať, nespĺnil pôvodný termín dodávky diela (14. júna 2004), ani náhradný termín 26. júna 2004, dielo vykazovalo vady, preto bol žalovaný oprávnený dielo vrátiť a odstúpiť od zmluvy. Žalovaný poukázal na ust. § 551 Obch.Z., v zmysle ktorého mal žalobca žalovaného upozorniť, že vyrobené rošty, nie sú vhodné ako stropné rošty, ale používajú sa ako podlahové rošty. Na túto skutočnosť žalobca žalovaného neupozornil, a preto zodpovedal za vady diela a poukázal i na nevhodné balenie roštov pri preprave, ktoré sa týmto poškodili a na nesprávny rozmer roštov.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa stotožňuje s názorom vysloveným prvostupňovým súdom, pretože dielo riadne vyhotovil a odovzdal žalovanému. V konaní nebolo preukázané, že by poškodenie objednaných roštov zaviniť práve žalobca,

ktorý dielo riadne zabalil a pripravil na prevoz. Sám žalovaný v priebehu konania uznal, že k poškodeniu farebnosti roštov, došlo vinou ním zabezpečenej prepravy alebo neodbornou manipuláciou na stavbe. Čo sa týka hmotnosti roštov, táto nebola medzi účastníkmi dojednaná, ani v písomnej objednávke, ani ústne. Rošty boli riadne prevzaté dňa 02. 07. 2004. Žalovaný dielo prevzal a nevyužil právo odstúpiť od zmluvy z dôvodu omeškania podľa ust. § 345 ods. 1 Obch. zák., dielo nereklamoval ani písomne, ani ústne, nežiadal odstrániť vady diela, nepožiadaval ani o zľavu z ceny diela. Na základe uvedených skutočností žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací vo veci konal a rozhodol podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a rozsudkom zo dňa 16. októbra 2007 č.k. 5 Cob 70/2007 rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi priznal trovy odvolacieho vo výške 8.076,- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetom odvolania je nárok na zaplatenie ceny dodaného diela a po oboznámení so spisom dospel k názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, je vecne správne a s jeho záverom a odôvodnením sa stotožnil. Súd prvého stupňa správne konštatoval, že medzi účastníkmi konania nedošlo k podstatnému porušeniu zmluvnej povinnosti, preto odstúpenie žalovaného od zmluvy je neplatné. V konaní bolo preukázané, že žalobca dielo vyhotovil riadne a žalovaný dielo prevzal a nereklamoval.

Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania priznal vo výške 8.076,- Sk (2 úkony právnej pomoci, vrátane paušálnej náhrady, DPH, stratu času a cestovné).

Žalovaný podal proti odvolaciemu rozsudku v zákonnej lehote dovolanie podaním zo dňa 14. decembra 2007.

Z odôvodnenia dovolania vyplýva, že bolo podané s poukazom na ust. § 237 písm. c/, f/ O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 103, § 104 ods. 2, § 20, § 21 ods. 1 O.s.p. a § 18 ods. 1 Obč.Z. Poukázal na to, že na pojednávaní dňa 16. októbra 2007, naďalej uskutočňovala procesné úkony odvolaná konateľka žalobcu. Odvolací súd opomenul pred

začatím pojednávania vyriešiť základnú podmienku, či sú splnené všetky podmienky, za ktorým možno vo veci konať, teda neskúmal splnenie procesnej spôsobilosti účastníkov konania. Dovolateľ zastáva názor, že chybným postupom odvolacieho súdu vznikla účastníkovi ujma na jeho právach tým, že osoba oprávnená konať za žalobcu bola z úkonov dispozície konaním vylúčená.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie podľa § 243b ods. 2 O.s.p. a priznať žalovanému trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v časti napadnutej dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O.s.p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p., je možné dovolaním napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, a to bez ohľadu na povahu predmetu konania. Pre prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom, alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliadnuť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom, sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov.

Skutočnosť, že sa pojednávania zúčastnila (popri riadne splnomocnenom právnom zástupcovi žalobcu) aj osoba, ktorá v čase pojednávania vo veci nebola konateľkou žalobcu, nie je takou skutočnosťou s akou zákon spája dovolací dôvod podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože žalovanému nebola odňatá možnosť uplatňovať jeho procesné práva.

Podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi (žalovanému) bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O.s.p. Taktiež neboli zistené ani iné vady konania, pre ktoré by zakladali postup podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 238 O.s.p. platí, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku, je založená rozdielnosti rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa, prípustnosť je tiež daná v prípade, ak sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Zákon tiež pripúšťa dovolanie v prípade, ak bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa a odvolací súd dovolanie pripustil z dôvodu, že ide o rozhodnutie zásadného právneho významu (§ 238 ods. 3 písm. a/ O.s.p.).

Žalovaný podal dovolanie proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, pričom odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, preto neboli splnené podmienky pre podanie dovolania ani podľa ust. § 238 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 24. februára 2009

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková